Dosarul nr. 2c-70/2025
2-25085197-48-2c-16062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 martie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța compusă din:
preşedintele şedinţei, judecător – Tatiana Capaţina
grefier – Olga Cotovițchi
cu participarea:
avocatului – Vladislav Jian

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Povladar” împotriva SRL „Bigmat-UMJS” privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și cheltuielile de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La data de 12 iunie 2025, SC „POVLADAR” SRL, reprezentată de avocatul Radu Demcenco, a expediat în adresa instanței de judecată cererea de chemare în judecată împotriva SRL „BIGMAT-UMJS” privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și cheltuielile de judecată (f.d. 1-2, 22).

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat că, în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/04 din 05 aprilie 2024 (denumit în continuare Contract) și facturilor fiscale aferente, reclamanta în calitate de vânzător, în perioada 09 aprilie 2024–16 decembrie 2024 a vândut către pârâtă (cumpărător) bunuri în asortiment în valoare de 80.709 lei. Conform prevederilor pct. 2.2 al Contractului, cumpărătorul s-a obligat să achite bunurile vândute în termen de 30 de zile calendaristice de la vânzare.

Deși obligațiile de vânzare a bunurilor au fost pe deplin îndeplinite de către reclamantă, pârâta nu le-a achitat pe deplin, la data perfectării cererii, corpul datoriei restante a pârâtei față de reclamantă constituie suma de 31.494 lei.

Reclamanta a depus tot efortul în vederea soluţionării extrajudiciare și amiabile a litigiului dat. Astfel, în prealabil în data de 04 iunie 2025, pârâtei, pe pagina sa activă de facebook, i-a fost expediată notificare cu cerința de a achita benevol datoria, penalitatea și asistența juridică, cerințele notificării pârâta însă nu le-a îndeplinit.

Un principiu fundamental în materia dreptului privat este că o obligație, în cazul de față contractuală, trebuie executată cu bună credință în termeni convenițI. Un al principiu în materia remediilor juridice oferite creditorilor este că dacă debitorul nu execută obligația asumată, acesta va despăgubi creditorul pentru prejudiciul suportat.

Reflectarea principiului despăgubirii şi anume pentru întârzierea executării obligației este realizată în instituția penalității.

Conform prevederilor pct. 4.1 al Contractului, pentru încălcarea termenului de achitare a mărfii, cumpărătorul este obligat să achite vânzătorului o penalitate de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, la data depunerii acțiunii, pe lângă corpul datoriei, pârâta datora reclamantei o penalitate de 22.833,15 lei pentru perioada 17 ianuarie 2024 – 10 iunie 2025, şi a fost calculate din suma restantă a datoriei de 31.494 lei. Perioada de calcul este de la scadența ultimei facturi.

La capitolul cheltuieli de judecată, s-a menționat că reclamanta a achitat suma de 2.050 lei cu titlu de taxă de stat şi 200 de lei cu titlu de taxă de timbru, sume ce solicită să fie recuperată de la pârâtă. În privinţa cheltuielilor de asistență juridică, a specificat că reclamanta în procedura dată este reprezentată de avocatul Radu Demcenco, căruia i s-a achitat cu titlu de onorariu suma de 4.094 lei (achitată în 2 rate), sumă ce o consideră reală, deoarece se demonstrează prin ordinele de plată corespunzător, necesară deoarece procedura în cauză necesită cunoştinţe speciale în domeniul juridic şi rezonabilă reprezentând 13% din corpul datoriei şi este în raport rezonabil cu complexitatea cauzei și prestația efectuată de avocat, care constă în studierea materialelor dosarului, perfectarea notificării, discuții cu pârâta, perfectarea prezentei cereri etc. În aceste circumstanţe solicită recuperarea cheltuielilor pentru plata onorariului avocatului din contul pârâtei.

Reclamanta și-a rezervat dreptul să intervină cu cerințe suplimentare privind calcularea prejudiciului pentru întârzierea executării obligaţiilor.

Reclamanta SRL „Povladar” a solicitat încasarea din contul pârâtei SRL „Bigmat-UMJS” a corpului datoriei în cuantum de 31.494 lei, a penalității în cuantum de 22.833,15 lei pentru perioada 17 ianuarie 2024 – 10 iunie 2025, a taxei de stat în cuantum de 2.050 lei, taxei de timbru în cuantum de 201,20 lei, a onorariului avocatului în cuantum de 2.000 lei și a cheltuielilor pentru comandarea extrasului 111,20 lei (f.d. 1-2).

La 20 august 2025 reclamanta SRL „Povladar”, reprezentată de avocatul Radu Demcenco, a expediat în adresa instanței o cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat dispunerea încasării din contul pârâtei, în beneficiul reclamantei a corpului datoriei în cuantum de 31.494 lei, a penalității în cuantum de 22.833,15 lei pentru perioada 17 ianuarie 2025 – 10 iunie 2025, a taxei de stat în cuantum de 2.050 lei, taxei de timbru în cuantum de 201.20 lei, a onorariului avocatului în cuantum de 4.092 lei și a cheltuielilor pentru comandarea extrasului 111,20 lei. Totodată, având în

vedere că pârâta a achitat corpul datoriei, a solicitat ca încasarea corpului să nu fie pusă în executare (f.d. 35, 37-39).

În motivarea cererii de concretizare a indicat suplimentar că la data de 04 iunie 2025, ora 15.42 în adresa pârâtei, pe pagina sa activă de facebook a fost expediată notificarea cu cerința de a achita în termen de 3 zile benevol datoria, penalitatea și asistența juridică. Cerințele notificării pârâta nu le-a îndeplinit. Abia la data de 10 iunie 2025 pârâta a achitat doar corpul datoriei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei SRL „Povladar", avocatul Radu Demcenco, nu s-a prezentat fiind înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată (f.d. 45, 54-54 verso, 56), însă a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f.d. 47-48).

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei SRL „Bigmat-UMJS", avocatul Vladislav Jian, nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia pe motiv că la data adresării acțiunii în instanță datoria era achitată, iar reclamanta nu și-a rezervat dreptul de a solicita încasarea penalității, deși de către pârâtă datoria a fost achitată cu întârziere. A menționat că, odată ce a fost recepționată notificarea privind achitarea benevolă a datoriei, pârâta la data de 10 iunie 2025 a achitat integral datoria, până la adresarea reclamantei cu cererea de chemare în judecată. Despre existența datoriei administratorul SRL „Bigmat-UMJS" nu a cunoscut, iar litigiul nu ar fi apărut dacă nu ar fi existat viciul de comunicare între reprezentanții ambelor părți. Totodată reprezentantul SRL „Bigmat-UMJS" a expediat în luna iulie a. 2025 și o propunere de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, propunând reclamantei să renunțe la pretențiile privind încasarea penalității, iar pârâta să recupereze SRL „Povladar" cheltuielile de judecată suportate, însă partea reclamantă nu a răspuns la solicitarea lor.

Partea motivată:

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind reprezentantul pârâtei, studiind materialele dosarului, apreciind argumentele invocate întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, analizând în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii acţiunii înaintate, în raport cu specificul cauzei, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea reclamantei este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În motivarea concluziei expuse, instanţa de judecată reţine următoarele.

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în continuare CPC), orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Art. 166 alin. (1) CPC, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecății se reține că, potrivit art. 9 alin. (1) şi alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 774 alin. (1), (3) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În corespundere cu prevederile art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 901 alin. (1) lit. a), alin. (5) din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligației.

Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

În conformitate cu art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Conform art. 949 alin. (3) din Codul civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Conform art. 1108 alin. (1)-(3) din Codul civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

Prin contractul de vânzare-cumpărare (cu o plată amânată) nr. 05/04 încheiat între SRL „Povladar” și SRL „Bigmat-UMJS” la 05 aprilie 2024, se confirmă stabilirea relațiilor de vânzare-cumpărare a materialelor de construcție și finisare, numită „marfă” între părțile contractante, și anume vânzătorul livrează marfă, iar cumpărătorul primește și achită valoarea mărfii conform condițiilor contractuale. Prețul la primirea mărfurilor este indicată în factura fiscală. Mărfurile livrate se achită prin transferul sumei bănești pe contul furnizorului în termen de 30 zile calendaristice, după primirea mărfurilor, pentru o sumă de până la 30.000 lei, în cazul în care contractul nu prevede alte condiții. Următorul lot de mărfuri, va fi posibil de livrat numai după achitarea completă a lotului de marfă anterior. Conform pct. 4.1. din

contract, pentru încălcarea termenului de achitare stabilit în Contract Cumpărătorul achită Vânzătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, fără a mai fi necesare formalitățile de punere în întârziere (f.d. 12-13).

SRL „Povladar” în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/04 din 05 aprilie 2024 (f.d. 12-13) și facturilor fiscale aferente (f.d. 14-17), în perioada 09 aprilie 2024–16 decembrie 2024 a vândut SRL „Bigmat-UMJS” bunuri în asortiment în valoare totală de 80.709 lei, fapt reflectat și în actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 05 aprilie 2024–10 iunie 2025 (f.d. 18).

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între SRL „Povladar” și SRL „Bigmat-UMJS” pentru perioada 05 aprilie 2024–10 iunie 2025, prezentat de către reclamantă drept anexă la cererea de chemare în judecată, datoria SRL „Bigmat-UMJS” față de reclamantă constituia suma de 31.494 lei (f.d. 18), iar conform actului de verificare al decontărilor reciproce la data de 30 iunie 2025, prezentat de către pârâtă, se confirmă că conform datelor SRL „Bigmat-UMJS” la data de 10 iunie 2025 datoriile lipsesc (f.d. 60).

Suplimentar și reprezentantul SRL „Povladar” în cererea de concretizare depusă la 20 august 2025 a specificat că pârâta SRL „Bigmat-UMJS” la 10 iunie 2025 a achitat corpul datoriei. Drept rezultat SRL „Povladar” a solicitat dispunerea încasării datoriei din contul pârâtei, inclusiv și a corpului datoriei în cuantum de 31.494 lei, iar deoarece pârâta a achitat corpul datoriei, a solicitat ca încasarea corpului să nu fie pusă în executare (f.d. 37-38).

Reieşind din prevederile legale enunţate şi circumstanţele de fapt stabilite, instanța de judecată constată că la data expedierii acțiunii civile în instanța de judecată de către reprezentantul reclamantei SRL „Povladar” și anume 12 iunie 2025 (f.d. 22), SRL „Bigmat-UMJS” nu avea datorii față de SRL „Povladar”, acumulate în baza facturilor fiscale, or datoria pretinsă în mărime de 31.494 lei a fost achitată de către SRL „Bigmat-UMJS” la data de 10 iunie 2025.

Prin urmare, din motiv că pârâta SRL „Bigmat-UMJS” a executat obligațiile de plată a mărfii livrate la data de 10 iunie 2025, reclamanta SRL „Povladar” neîntemeiat pretinde pe cale judiciară încasarea corpului datoriei în mărime de 31.494 lei din contul pârâtei, or la data depunerii cererii de chemare în judecată datoria de bază nu exista.

În consecință, pretenția privind încasarea de la SRL „Bigmat-UMJS” a datoriei în cuantum de 31.494 lei, se va respinge ca fiind neîntemeiată. La fel se va respinge ca neîntemeiată și solicitarea privind dispunerea neexecutării hotărârii ce ține de încasarea datoriei, din motivul achitării corpului datoriei de către pârâtă.

Referitor la pretenția SRL „Povladar” privind încasarea din contul SRL „Bigmat-UMJS” a penalității de întârziere, instanța reține următoarele.

La data de 04 iunie 2025 SRL „Povladar” a expediat în adresa pârâtei o notificare, prin care a pretins încasarea datoriei de 31.494 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 50.000 lei și onorarul avocatului de 4.094 lei (f.d. 20, 21 verso), la data de

10 iunie 2025 SRL „Bigmat-UMJS” achitând datoria contractuală în mărime de 31.494 lei (f.d. 60).

Conform cererii de chemare în judecată SRL „Povladar” a pretins de la SRL „Bigmat-UMJS” încasarea penalității de întârziere în mărime de 22.833,15 lei pentru perioada 17 ianuarie 2025–10 iunie 2025, reieșind din prevederile pct. 4.1. din contractul de vânzare-cumpărare din 05 aprilie 2024, care prescriu că pentru încălcarea termenului de achitare a mărfii, cumpărătorul este obligat să achite vânzătorului o penalitate de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere (f.d. 37-39).

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei SRL „Bigmat-UMJS”, avocatul Vladislav Jian a menționat că SRL „Povladar” la data primirii datoriei în sumă de 31.494 lei, nu și-a rezervat dreptul prevăzut de art. 949 alin. (3) din Codul civil de a pretinde penalitatea de întârziere. Astfel reclamanta pretinde neîntemeiat încasarea penalității de întârziere pe cale judiciară, mai mult că aceasta este disproporționat de mare, reieșind din datoria înregistrată de pârâtă. Suplimentar s-a indicat că pârâta a încercat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, inclusiv și ce se referă la penalitatea de întârziere, însă fără succes, din care motiv s-a solicitat respingerea pretenției date ca fiind neîntemeiată, așa cum reclamanta nu și-a rezervat acest drept când a primit plata datoriei achitată cu întârziere.

În context, instanța atestă că la caz reclamanta nu a prezentat confirmare că la data primirii plății datoriei în sumă de 31.494 lei, achitate de către SRL „Bigmat-UMJS” cu întârziere la data de 10 iunie 2025, SRL „Povladar” și-ar fi rezervat dreptul de a pretinde penalitatea contractuală.

Or, în virtutea art. 949 alin. (3) din Codul civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea plății. De altfel, în cazul penalităţilor contractuale, acceptarea executării de către creditor, nu exclude dreptul de a pretinde această penalitate, însă cu condiţia procedurală impusă de art. 949 alin. (3) ca creditorul să-şi fi rezervat expres pretenţia la penalităţi cu ocazia stingerii obligațiilor pecuniare, chiar dacă aceasta a fost făcută cu întârziere.

Declararea rezervei de către creditor nu este o obligaţie, dar este o sarcină. Creditorul nu poate fi silit să o îndeplinească, el are doar interesul propriu de a o îndeplini pentru a evita decăderea din dreptul la penalităţi. Legea decade creditorul din dreptul la penalitate dacă el acceptă executarea obligaţiei fără a-şi rezerva penalitățile. Decăderea are loc chiar dacă creditorul omite să facă rezervă din motiv de necunoaştere a legii, deoarece nu se cere ca creditorul să aibă intenţia de a pierde dreptul la penalităţi.

Plata penalităţii de către debitor după decăderea creditorului conform alin. (3) constituie o îmbogățire nejustificată a creditorului. Astfel, pentru evitarea decăderii, creditorul trebuie să facă rezerva la momentul acceptării executării, fapt ce nu s-a stabilit la caz. Rezervarea este o manifestare de voinţă a creditorului prin care

comunică debitorului faptul că, deşi acceptă executarea obligaţiei pecuniară cu întârziere, penalitățile rămân a fi datorate şi nu sunt iertate.

Prin urmare, penalitățile, în condițiile în care obligațiile au fost executate tardiv dar acceptate de creditor fără rezerva dreptului la penalități, nu mai pot fi încasate. În consecință, solicitarea privind plata penalităților în caz de întârziere, fapt acceptat de creditor, nu operează automat, ci doar cu condiția ca ultimul să-și fi rezervat expres dreptul menționat concomitent cu acceptarea.

În circumstanţele date, în situaţia în care reclamanta SRL „Povladar” nu şi-a rezervat dreptul la penalităţi, cererea de chemare în judecată privind dispunerea încasării penalității contractuale în mărime de 22.833,15 lei, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtei, instanța de judecată notează că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Pe cale de consecință, luând în considerare faptul că, acțiunea reclamantei a fost respinsă, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, ajunge la concluzia de a respinge și cerința reclamantei SRL „Povladar” cu privire la încasarea de la pârâta SRL „Bigmat-UMJS” a cheltuielilor de judecată.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art.art. 118, 121-122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei SRL „Povladar” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.art. 236, 239-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Povladar” împotriva SRL „Bigmat-UMJS” privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și cheltuielile de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Tatiana Capaţina